

Sygn. akt V GC 826/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

M. K. NIP (...)

przeciwko

(...) Spółka Akcyjna

w S. KRS (...)

o zapłatę 17 114,91 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w S. na rzecz powoda M. K. kwotę 17 114,91 zł (siedemnaście tysięcy sto czternaście złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 marca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 473,00 zł, w tym kwotę 3 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 826/19

UZASADNIENIE

Powód M. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego: kwoty 15 648,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 marca 2018 r. do dnia zapłaty, kwoty 1 466,16 zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 23 listopada 2017 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...)

o nr rej. (...) będący własnością J. J.. Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W wyniku zdarzenia pojazd uległ szkodzie całkowitej a na czas likwidacji szkody poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy.

Poszkodowany zawarł z powodem następujące umowy: dwie umowy najmu samochodu, umowę zlecenia – holowania oraz umowę cesji. Za świadczone poszkodowanemu usługi holowania i wynajmu auta zastępczego powód wystawił fakturę na kwotę 21 518,85 zł brutto. Pozwany decyzją z dnia 16 lutego 2018 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 4 403,94 zł brutto weryfikując stawkę najmu pojazdu zastępczego okres najmu pojazdu oraz koszty holowania.

W dniu 19 września 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował zarówno czas jak i stawkę dobową najmu pojazdu zastępczego oraz argumentował, że w pozwie brak jest jakichkolwiek informacji, czy poszkodowany dokonał zakupu nowego pojazdu zamiast uszkodzonego. Ponadto pozwany podniósł, że zweryfikowała stawkę najmu, gdyż poszkodowany nie skorzystał z przedstawionej mu przez pozwanego propozycji wynajęcia pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 23 listopada 2017 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej (...) będący własnością J. J.. Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu, zakwalifikowano ją jako szkodę całkowitą i zarejestrowano pod numerem (...). Pojazd poszkodowanego był dwukrotnie holowany. Poszkodowany z uwagi na uszkodzenie jego pojazdu o okresie od dnia 23 listopada 2017 r. do dnia 25 stycznia 2018 r. wynajmował od powoda najpierw samochód marki (...) po stawce 215, 25 zł brutto a następnie pojazd marki (...) po stawce 307,50 zł brutto za dobę.

W dniu 23 listopada 2017 r. powód (cesjonariusz) zawarł z poszkodowanym (cedentem) umowę cesji wierzytelności przysługującej cedentowi z tytułu szkody o nr (...) z dnia 23 listopada 2017 r. powstałej w W. gdzie uszkodzeniu uległ jego pojazd marki (...) nr rej (...).

Za wykonaną usługę holowania i najmu pojazdu zastępczego powódka wystawiła w dniu 25 stycznia 2018 r. na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 21 518,85 zł brutto. Wynajem pojazdu zastępczego obejmował okres 64 dni.

Pismem z dnia 07 lutego 2018 r. zatytułowanym „zgłoszenie roszczenia” pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zapłacenia kwoty 21 518,85 zł brutto zgodnie z fakturą (...). Pismem z dnia 16 lutego 2018 r. pozwany poinformował powódkę o przyznaniu dopłaty do odszkodowania w wysokości 4 403,94 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowy i protokół najmu samochodu k 9, umowy i protokół najmu samochodu k 10, umowy zlecenia holowania k - 14, umowy cesji k 15, faktury k 17, zgłoszenia roszczenia z potwierdzeniem odbioru k 18-20, pisma (...) k 21, zeznań świadków: A. K. k 96-97 i J. J. k 97, akt szkody na płycie CD k 52.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności związanej

z przedmiotową szkodą ani zasadności skorzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego. Sporna między stronami była wysokość wynagrodzenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego, okres najmu pojazdu oraz koszty holowania uszkodzonego pojazdu.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Z art.34 ust.1 i art.36 ust. 1 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

Stosownie do art. 361 k.c. do poniesionej przez poszkodowanego szkody należy zaliczyć także koszty wynajęcia samochodu zastępczego dla poszkodowanego.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (Sygn. akt III CZP 76/13) odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomiczne uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw szkoda całkowita).

Ponadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 sierpnia 2017 r. (sygn. akt III CZP 20/17, Legalis nr 1651540) stwierdził, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W ocenie Sądu całkowicie bezpodstawny jest postawiony przez pozwanego w sprzecznie zarzut jakoby powód w pozwie nie udzielił informacji czy poszkodowany dokonał zakupu nowego pojazdu zamiast uszkodzonego. Na stronie siódmej pozwu powód wskazał, że „W dniu 12 stycznia 2018 r. poszkodowany sprzedał wrak pojazdu. W dniu 22 stycznia 2018 r. poszkodowanemu udało się zakupić nowy pojazd”

Sąd nie podziela także kreowanego przez pozwanego poglądu że „dla ustalenia czasu obiektywnie potrzebnego na nabycie nowego pojazdu bez znaczenia pozostaje nie tylko to, czy poszkodowany posiadał na ten cel całe środki własne, ale także moment otrzymania odszkodowania”

Zdaniem Sądu dla oceny okresu potrzebnego na nabycie przez poszkodowanego nowego pojazdu posiadanie własnych środków finansowych i moment faktycznego otrzymania odszkodowania są bardzo istotne, gdyż to właśnie w momencie otrzymania odszkodowania poszkodowany uzyskuje część środków niezbędnych do zakupu nowego auta, bez których kupno nowego samochodu nie byłoby możliwe. Fakt ten został potwierdzony w zeznaniach poszkodowanego, z których wynika, że nowe auto zakupił on ze środków otrzymanych z odszkodowania i kredytu. W ocenie Sądu zeznania poszkodowanego są wiarygodne, logiczne i znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym

Zgromadzone w sprawie dowody potwierdzają, że poszkodowany użytkował auto zastępcze w okresie niezbędnym do nabycia nowego auta w miejsce uszkodzonego czego dowodem jest niezwłoczny zwrot auta zastępczego po zarejestrowaniu i oddaniu mu do użytkowania nowego samochodu (nastąpiło to w dniu 24 stycznia 2018 r. a 25 stycznia 2018 r. poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy).

Poszkodowany przyznał, że pozwany przedstawił mu propozycję zorganizowania najmu pojazdu zastępczego, ale z jego zeznań wynika, iż propozycja pozwanego była dla poszkodowanego gorsza od propozycji powoda, gdyż obejmowała z góry określony okres najmu auta, a poszkodowany w momencie wystąpienia szkody nie był w stanie przewidzieć ile potrwa okres likwidacji szkody.

Zdaniem Sądu z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2017 r. nie wynika aby poszkodowany musiał przyjąć każdą przedstawioną mu przez ubezpieczyciela propozycję zorganizowania najmu pojazdu zastępczego. Jeżeli warunki na jakich ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego są gorsze od oferty innych podmiotów to w ocenie Sądu poszkodowany ma pełne prawo do odmowy skorzystania z przedstawionej mu przez ubezpieczyciela propozycji najmu pojazdu zastępczego. Przyjęcie innego założenia oznaczałoby nałożenie na poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody nawet własnym kosztem z uwzględnieniem w pierwszej kolejności interesu ubezpieczyciela.

Odnosząc się do argumentacji pozwanego w której podniósł on zarzuty o zawyżeniu stawki za najem pojazdu zastępczego i holowanie to stwierdzić należy, że zgodnie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

Sąd uznał, że pozwany tylko zakwestionował wysokość stawek za najem i holowanie pojazdu ale nie wykazał przy pomocy jakichkolwiek dowodów, że przyjęte przez powoda stawki były zawyżone.

Z uwagi na wszystkie przedstawione wyżej okoliczności po przeanalizowaniu całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że poniesione przez poszkodowanego wydatki na najem pojazdu zastępczego były celowe i ekonomicznie uzasadnione.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu w wysokości 856,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3 600,00 zł .

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

. (...)

(...)

(...)